

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 139/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

120/2008. (X. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ budapesti lakos 2008. július 9-én előterjesztett **panaszára indult eljárásban** a 2008. október 21-én megtartott zárt ülése alapján **született állásfoglalását**

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor**, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/A.§-ának (6) bekezdése szerint állásfoglalását megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2008. július 8-án levélben előterjesztett panaszát, a CD lemezen csatolt mellékletekkel együtt a Testület 2008. július 9-én érkezette.

I.

A panaszos előadta, hogy 2008. július 5-én 18 óra körül Budapesten Dózsa György út és a Damjanich utca környékén az aznapi demonstráció (a „Meleg Büszkeség Napja”) eseményeit fényképezte, amikor észlelte, hogy „több civil ruhát viselő személy megtámadott és földre lökött egy embert.” A civil ruhás személyek egyike durván közölte vele, hogy kapcsolja ki a fényképezőgépét, „mert nem lehet fényképezni.” Egy másik, szintén civil ruhás – a panaszos által fellépése és felszerelése (rejtve hordott bilincs és lőfegyver) miatt rendőrnek vélt – személy sértő hangnemben ismét felszólította őt a gép kikapcsolására, de nem magyarázta meg, miért kéri a gép eltételét, és a panaszos állítása szerint a kezére ütött, emiatt a fényképezőgépe a földre esett, összetörött és használhatatlanná vált.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyi adatait töröltük.

Mivel a panaszos valószínűsítette, hogy civil ruhás rendőrök intézkedésének a szemtanújává vált, és gépét is ők károsíthatták meg, kérte a vele másodjára beszélő férfit, hogy adja meg az azonosító számát. Az intézkedő civil ruhás rendőr azt válaszolta, hogy bevetésen nem kell igazolnia magát. Ezután a panaszos több, a közelben álló – rendőrnek gondolt – civil ruhás személyt kért meg, hogy intézkedjen a sérelmére elkövetett, bűncselekménynek tartott eset miatt, de ők – állítása szerint – nem tettek semmit. Amikor a panaszos egy rendőrségi gépjárművet pillantott meg az út túloldalán, az abban ülő egyenruhás rendőröket is megkérte, hogy intézkedjenek a gépe összetörése miatt. A panaszos állítása szerint az egyenruhás rendőrök csak ismételt kérésére szálltak ki a rendőrautóból, de ekkor sem került sor semmiféle intézkedésre, felvilágosításra vagy segítségnyújtásra.

II.

A panaszbeadvány érdemi vizsgálatát nehezítette, hogy civil ruhás rendőrök intézkedését (testi kényszer és bilincs alkalmazása) fényképezte le a panaszos, akiknek az azonosító száma – a panaszos állítása szerint – nem volt megállapítható.

Többszöri kérésünkre a BRFK megadta a panaszos által jelzett időpontban és helyen szolgálatot teljesítő rendőrök adatait, amelyekből a Testület megállapította, hogy a lefényképezett intézkedést a BRFK Bűnügyi Főosztály Életvédelmi Osztályának civil ruhás beosztottjai fogatosították. A panaszbeadványban szereplő szolgálati gépjárműben tartózkodó, valamint a területbiztosításban részt vevő egyenruhás rendőrök a BRFK Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Akció Osztályába, illetve Külképviselési és Objektumvédelmi Osztályába tartoztak. A civil ruhás rendőrök a terület biztosításáért felelős parancsnok tájékoztatása szerint magukat igazoltatás alól kivonó, utcabútorokat és más tárgyakat megrongáló személyekkel szemben alkalmazták a panaszos által lefényképezett kényszerítő intézkedést (testi kényszer, bilincs).

Az intézkedést fogatosító nyomozó (civil ruhás rendőr) jelentését a BRFK Bűnügyi Főosztály Életvédelmi Osztálya megküldte a Testületnek. A jelentésben a nyomozó leírta, hogy az Rtv. 48. § d.) pontjában nevesített feltételek megvalósulása, azaz az intézkedés alá vont személy ellenszegülése miatt alkalmazott bilincset a panaszos által lefényképezett személlyel szemben, miután igazoltatta őt és átvizsgálta a ruházatát. A kényszerítő eszköz alkalmazására azért került sor, mert a Dózsa György úton haladva rádióforgalmazásban tájékoztatták, hogy a Dózsa György út és a Damjanich utca sarkán ismeretlen személyek futnak, az egyikük kezében pedig egy kipufogódob van. Amikor a civil ruhás rendőrök a Damjanich utcába befordultak, észlelték, hogy több személy futni kezd különböző irányba. Kiszálltak a gépjárműveikből és hangos „rendőrség” felkiáltás után igazoltatni próbálták őket, amire ők magukat az intézkedés alól kivonva megpróbálták elszaladni. A Dózsa György út irányába szaladó személyek közül két főt sikerült feltartóztatni, őket a civil ruhás rendőrök intézkedés alá vonták. Egyikük, akit a panaszos lefényképezett, az intézkedésnek ellenállt, ezért őt a kényszerítő eszközök alkalmazására figyelmeztetve, a földre teperve megbilincseltek és előállították a VII. kerületi Rendőrkapitányságra. Előállításánál a lefényképezett, megbilincselte és földre vitt személy elmondta, hogy azért menekült a rendőrök elől, mert korábban már összetűzésbe került a Meleg Büszkeség Napjára bejelentett felvonulást biztosító egyenruhás állománnyal és azt hitte, hogy ezért akarják intézkedés alá vonni. A jelentés arra vonatkozóan, hogy az intézkedés fogatosítása közben felmerült-e bármi zavaró tényező – így például a panaszos fényképezése – nem tartalmazott információt.

A Budapesti Rendőrfőkapitány rendészeti helyettese az ügyben úgy tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos kérésére – ellentétben állításával – történt rendőri intézkedés, amikor a panaszos a gépe megsérülése miatt a szolgálatot teljesítő egyenruhás rendőrökhöz fordult. A panaszos a fényképezés helyszínén megálló rendőrautóban ülő egyenruhás rendőröknek előadta, hogy civil ruhás rendőrök nem engedik őt felvételeket készíteni és megmutatta nekik a sérült fényképezőgépét. Kérte a rendőrségi gépjármű vezetőjét, hogy intézkedjenek a civil ruhás kollégáikkal szemben, akik kiütötték a kezéből a fényképezőgépét. A járőrök a civil ruhás kollégáikhoz mentek, és ők kérdéseikre elmondták, hogy a panaszos akadályozta a rendőri intézkedést (testi kényszer és bilincs alkalmazása), ezért felszólították a távozásra. A járőrök tájékoztatták a panaszost, hogy hol és milyen módon tehet panaszt a kifogásolt cselekménnyel kapcsolatban. A panaszos a tájékoztatást tudomásul vette, majd felírta a szolgálati gépjármű rendszámát, az abban ülő rendőrök jelvéyszámát és elhagyta a helyszínt, a rendőrök pedig rádión jelentették a történéseket a központnak. Valószínűsíthetően nem sokkal ezután a panaszos a terület biztosításáért felelős egység parancsnokánál is előadta a sérelmét, azonban amíg a parancsnok megpróbált tájékozódni a civil ruhás kollégái személye felől, a panaszos eltűnt a tömegben és nem tért többet vissza, ezért neki már nem állt módjában intézkedni. Ugyanezt a tényállást tartalmazza a felvonulás azon szektorának (Dózsa György út- Damjanich utca) parancsnoka által készített jelentés ahol a panaszost sérelem érte, és a rendőrautóban tartózkodó, a panaszos kérésére a civil ruhás kollégáiktól felvilágosítást kérő járőrök jelentése is.

A Testületnek az eseményről a panaszos beadványán és a rendőri jelentéseken kívül nem állt rendelkezésére egyéb információ. A jelzett kereszteződésben elhelyezett térfigyelő kamerák felvételeit a panasz benyújtásakor már törölték, mivel ellenkező rendelkezés hiányában öt napig kötelesek azt megőrizni az illetékes – jelen esetben a VII. kerületi – Rendőrkapitányságon.

III.

1. Elsőként a Testületnek azt kellett tisztázni, hogy a rendőrök közterületen tett intézkedéseinek kívülálló általi dokumentálását (fényképezés film- ill. hangfelvétel) hogyan értékeli a joggyakorlat. A Testület az Rtv. 93/A. § (1) bekezdésében foglalt lehetőséggel élve felvilágosítást kért a rendőrségtől, hogy milyen gyakorlatot folytat abban az esetben, ha civil személy rendőri intézkedést kíván lefényképezni.

Az ORFK-tól kapott tájékoztatás szerint a rendőrség az 1959. évi IV. törvény, a Polgári Törvénykönyv (továbbiakban: Ptk.) VII. fejezetében leírt személyhez fűződő jogok védelméről szóló rendelkezéseit veszi alapul, tehát a Ptk. 80. § (1) bekezdése és a vonatkozó bírói gyakorlat értelmében nemcsak a felvétel elkészítéséhez, hanem annak jogszerű felhasználásához is kifejezett és határozott hozzájárulása is szükséges.

Az ORFK tájékoztatása ugyanakkor azt is tartalmazta, hogy kialakult rendőri gyakorlat nincs a kérdésben. Álláspontjuk szerint a fővárosban lebonyolított rendezvények rendőri biztosítása során jelentkeztek hasonló, azonban egyedinek tekinthető esetek, ezek egyedi jellege miatt azonban a járőrök részére tartott eligazítások sem tértek ki a „külső személy” által történő fényképfelvétel készítésére vonatkozó, a rendőri állomány számára irányadó jogi szabályozás ismertetésére.

A BRFK Hivatalának Titokvédelmi, Ügykezelési és Kártérítési Osztálya által a Testület kérésére adott tájékoztatása szerint az utcán feladatát ellátó rendőr nem minősül közszereplőnek, ezért arcképét sem a Ptk., sem a Személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Avtv.), sem a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (továbbiakban: Hszt.) alapján nem lehet beleegyezése nélkül nyilvánosságra hozni. Adatainak kezelése (azaz az Avtv. szerint: fénykép-, hang-, vagy képfelvétel készítése) is csak törvény előírása vagy az érintett hozzájárulásával lehetséges. A BRFK Titokvédelmi Osztálya álláspontja szerint az Avtv. 2. és 3.§ és a vonatkozó bírói döntések (BH 1985.57, és EBH 2000.296) értelmében rendőri hozzájárulás hiányában a panaszos jogszerűen „kizárólag akkor készíthetett volna fényképfelvételeket az intézkedő rendőrökről, ha olyan jogsértést észlelt, amely alapján szabálysértési, vagy büntető eljárást kívánt volna kezdeményezni. Ebben az esetben a felvételeket hozzájárulás hiányában is felhasználhatta volna bizonyítékként az eljárás során. A BRFK Titokvédelmi Osztályának vezetője szerint a panaszost jogszerűen szólították fel a fotózás abbahagyására az intézkedő rendőrök, ugyanakkor az osztályvezető azt is leszögezte, hogy a rendőr személyiségi jogainak – vélt – sérelme esetén kizárólag a jogsértő magatartás abbahagyására szólíthatja fel a fényképező személyt. A panaszossal – azaz a fényképet készítővel szemben – kényszerít „ezen okból kifolyólag nem alkalmazhat, a felvételt le nem töröltheti és a fényképezőgépet sem veheti el a fényképet készítőtől. Amennyiben a fényképet készítő a felszólítás ellenére fényképet készít, úgy a rendőr személyiségi jogainak sérelmét kizárólag a bíróságon orvosolhatja, a fényképet készítő pedig a személyiségi jogi per során tisztázhatja, hogy milyen célból készítette a felvételeket.”

A BRFK Bűnügyi Főosztályának vezetője szerint viszont az intézkedő rendőr sem egyenruhában, sem civil öltözékben nem köteles túrni, ha őt intézkedés közben fotózzák. A főosztályvezető álláspontja szerint, ha az állampolgár bármilyen módon rendőri intézkedést dokumentál, és az intézkedő rendőr ezt szóvá teszi, sőt tevékenysége befejezésére szólítja fel, az állampolgár köteles a fotózást azonnal abbahagyni.

Az ORFK Hivatala Jogi Főosztályának vezetője szerint „az intézkedő rendőr nem közszereplő, intézkedése során az esemény fotózható, a rendőr arcképe azonban annak előzetes hozzájárulása nélkül nem hozható nyilvánosságra. Ez viszont nem jelenti azt, hogy a közterületen intézkedő rendőrökről egyáltalán ne lehetne felvételt készíteni, azonban a felvételek készítése kizárólag az érintettek számára is nyilvánvaló módon történhet. A felvétel készítésekor sem lehet viszont az intézkedő rendőrt akadályozni a feladatainak ellátásában, és amennyiben erre sor kerül, úgy a rendőr – nem kifejezetten a felvétel készítése, hanem az intézkedés akadályozása miatt – megteheti a szükséges további intézkedéseket.”

A BRFK Hivatala Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Jogi Csoportjának vezetője arra az álláspontra helyezkedett, hogy a magánszemély a rendőrt mind egyenruhában, mind civilben foganatosított intézkedése során jogosult lefényképezni, azonban arcmásának közzétételéhez kifejezett hozzájárulása szükséges. Ez viszont nem jelenti azt – értelmezése szerint –, hogy magánszemély nem fényképezheti az intézkedést, mivel a rendőrség nem lehet „arc nélküli” az intézkedései során sem. A csoportvezető kifejtette továbbá, hogy önmagában a rendőr fényképezése nem lehet jogalapja a fényképező személy elleni intézkedésnek.

A fenti válaszokból megállapítható, hogy az ügy jogi megítélését illetően bizonytalanság tapasztalható a rendőrségen belül. Ezért indokoltnak látszik a rendőri intézkedések kívülről általi dokumentálásával kapcsolatos rendőri magatartás főkapitányi szintű szabályozása, az egységes rendőri gyakorlat kialakítása érdekében.

A szabályozás kialakítása során a Testület a BRFK Hivatala Jogi, Koordinációs és Panaszügyi Osztály Jogi Csoportjának vezetője által megfogalmazott elvek alapulvételét tartja célravezetőnek, miszerint az intézkedő rendőr lefényképezése jogszerű, arcmásának nyilvánosságra hozatala azonban csak hozzájárulásával lehetséges. Ez a megoldás összhangban van azzal a követelménnyel, hogy a közhatalmi feladatokat speciális – a legfontosabb alapjogok korlátozását is lehetővé tevő – felhatalmazások birtokában gyakorló rendőr intézkedésének dokumentálásához kiemelt közérdek fűződik, ugyanakkor egy esetleges jogsértés esetén a felvételeknek a jogsértés miatt eljárni jogosult szervekhez való eljuttatása elégséges kell legyen, így nincs ok a képmás védelmére vonatkozó általános polgári jogi normáktól való eltérésre a nyilvánosságra hozatal tekintetében. Szintén fontosnak tartjuk, hogy önmagában a rendőr fényképezése ne lehessen jogalapja a fényképező személy elleni intézkedésnek.

A jelenlegi helyzetben ugyanis az intézkedő rendőr eseti mérlegelésétől válhat függővé, hogy a fényképezést a személyiségi jogaira való hivatkozással, vagy az intézkedés zavartalansága érdekében tiltja meg, utóbbi esetben viszont az Rtv. őt további intézkedési joggal ruházza fel. Azt is mérlegelni kell, hogy milyen közrehatás minősül olyan mértékű zavarásnak, amely miatt lehetővé válik a fényképezés megtiltása, és ebben az esetben indokolnia kell a fényképező személlyel szembeni intézkedés alkalmazását (pl. a közvetlen közelről történő fotózás, nyilvánvalóan zavarhatja az intézkedés foganatosítását).

A Testület a panaszbeadvány elbírálásakor vizsgálta a rendőri intézkedés lefényképezésével kapcsolatos joggyakorlatot, valamint az intézkedésekre vonatkozó, az Rtv-ben, vagy a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendeletben (Szolg. Sz.) foglalt szabályok megtartását.

A Testület gyakorlatában visszatérő ügytípusnak számítanak a rendőri intézkedések megörökítésével kapcsolatos panaszok. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Alkotmánybíróság 54/2000 (XII. 18.) AB határozata alapján fokozott közérdek fűződik ahhoz, hogy az esetleges rendőri jogsértések dokumentálhatóak legyenek. Hasonló gyakorlatot folytat az adatvédelmi biztos is (1824/P/2007-3. ügy), aki a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 19. §-ának (4) bekezdése alapján úgy nyilatkozott, hogy a Rendőrség köteles minden, az állományába tartozó személy intézkedését visszakereshető módon rögzíteni és az intézkedő rendőr nevééről – ha a helyszínen nem lenne azonosítható – későbbi kérés esetén az érdeklődőt tájékoztatni. Ezen túl az Rtv. 20. § is rögzíti, hogy a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és az azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy (mint a panaszos esetében is) szolgálati igazolvány és azonosító jelvénye igazolja.

A Ptk. 80. § -hoz készült kommentár szövege szerint a képmással való visszaélés a felvétel készítésével is megvalósulhat, ha az törvénybe ütköző módon vagy jogellenes eszközökkel készül. A hatályos jogi szabályozás a közszereplők esetében enyhébb személyiségi jogvédelmet biztosít, ugyanakkor a Testület álláspontja szerint a rendőr nem tekinthető

közszereplőnek, azonosításához viszont közhatalom-gyakorlása során közérdek fűződik. Abban az esetben, ha – mint a panaszos által lefényképezett eseménynél is történt – a rendőr intézkedik, kényszerítő eszközt alkalmaz, arcával is vállalja a cselekményt.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőri intézkedések dokumentálása önmagában nem törvénysértő, azt a rendőr nem tilthatja meg és további intézkedésre sem ad alapot. Amennyiben a rendőr úgy ítéli meg, hogy a fényképezés személyiségi jogát sérti, akkor (magánemberként) természetesen igénybe veheti a személyiségi jogvédelem eszközeit, de ez nem lehet rendőri intézkedés, különösen kényszerintézkedés jogalapja. Más a helyzet akkor, ha a dokumentálás oly módon történik, hogy az akadályozza a rendőri intézkedést. Ilyen esetben indokolt lehet az abbaahagyásra történő felszólítás és annak megtagadása esetén a további rendőri intézkedés is szóba jöhet.

(A rendőrségi intézkedés dokumentálásának jogi megítélése során a Testület e helyütt visszautal korábbi gyakorlatára, aminek a konkrét ügyben csak áttételesen van jelentősége. Nevezetesen annak megítélése során, hogy a panaszos által csatolt hangfelvétel, illetve képfelvételek általában felhasználhatóak a Testület eljárásában, a Testület a legfelsőbb Bíróság gyakorlatára támaszkodott. A Legfelsőbb Bíróság e tárgyban - a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményére (Ptk. 4. §) is utalva elsőként a BH1985. 57. szám alatt közzétett eseti döntésben adott iránymutatást. Kimondta, hogy a hangfelvételnek a bírósági vagy szabálysértési eljárásban bizonyítékként való előterjesztése felhasználásnak - nyilvánosságra hozatalnak - minősül és a felhasználás tényének megállapítása szempontjából közömbös az, hogy a hangfelvétel készítése a személyiségi jog megsértésével vagy ilyen jogsértés nélkül történt. Az igazság érvényesülésének biztosítása közérdek és a bizonyítás ezt a célt szolgálja. Nem lehet ezért a hangfelvétel felhasználását visszaélésnek tekinteni, ha ez a hangfelvétel felhasználójával szemben elkövetett jogsértéssel kapcsolatos bizonyítás érdekében történik. Erre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a felvételek a Testület eljárásában bizonyító erővel rendelkeznek, azokat a Testület a vizsgálata során felhasználja.)

2. A szóban forgó ügyben a panaszos meggyőződése szerint egy rendőri intézkedés szemtanúja volt, amelynek jogszerűsége – az intézkedő rendőrök civil ruhája és a kényszerítő eszköz alkalmazása miatt – kérdéses volt számára. A fényképezés abbaahagyására vonatkozó felszólítás a panaszos szerint trágár hangnemben történt, és a panaszosnak a rendőri intézkedés okát firtató kérdésére az intézkedő rendőr nem nyújtott számára megfelelő felvilágosítást. Amikor pedig a panaszos a rendőröket azonosítani akarta, erre a hiányzó azonosítási szám, ill. az elutasító rendőri válasz miatt nem volt lehetősége.

A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv.) 20. § előírja, hogy a rendőrnek intézkedése során azonosíthatónak kell lennie. Ez történhet azonosító számával vagy szolgálati igazolványával. Az Rtv. 24.§ (1) bekezdése szerint pedig a rendőr köteles a hozzá fordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A szolgálati szabályzatról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (Szolgálati Szabályzat) a szolgálat fellépés módjára-hangnemére vonatkozó szabályai a rendőrt udvarias fellépésre kötelezi [(4. § (1)].

Amennyiben a panaszos által előadottak megfelelnek a valóságnak, az kétségtől a fent említett rendelkezések megsértését jelentik, továbbá a trágár hangnem a panaszos emberi méltóságának, azaz alkotmányos alapjogának megsértéseként értékelendő.

Miután azonban a panaszos által előadottakat a rendőri jelentés cáfolja, és a Testületnek további bizonyítékok nem állnak rendelkezésre, (a panaszos által a panaszához csatolt CD

értékelhető információt nem tartalmaz) ezért a panaszt ebben a tekintetben a Testület nem látta kellően megalapozottnak.

3. A panaszos szerint a rendőri intézkedés során, annak következtében megsérült a fényképezőgépe, amit a rendőrségi dokumentumok is megerősíteni látszanak.

Amint azt jelen állásfoglalás I. számú részében olvasható, a rendőri jelentés is említést tesz a sérült fényképezőgépről, illetve a panaszos ezzel kapcsolatos kéréséről, továbbá arról is, hogy a szóban forgó egyenruhás rendőr intézkedést kísérelt meg, amely a panaszos helyszínről történő távozása miatt hiúsult meg.

Emiatt a Testület ezek alapján tényként fogadta el, hogy a panaszos fényképezőgépe a rendőri intézkedés során sérült meg.

Amint azt fent a Testület kifejtette, a fényképezés abbahagyására a rendőr csak akkor tehet intézkedést, ha az a rendőri munkát akadályozza. Ez utóbbit azonban a rendőrség sem állítja, illetve a civil ruhás rendőrök egyenruhás társaiknak viselkedésük magyarázatául hozták fel hogy a panaszos akadályozta őket az intézkedésben, de az eseményről készült jelentésükben hivatalosan már nem említik. Nem életszerű, hogy amennyiben a panaszos a fényképezéssel olyan mértékben és módon akadályozta volna az intézkedést, hogy a fényképezőgépnek a kezéből való kiütése indokolt lett volna, akkor a panaszost nem próbálták volna meg legalább igazoltatás alá vonni.

Abból kell tehát kiindulni, hogy a konkrét ügyben ilyesmi nem történt. Még ha így is lett volna, azaz a rendőri intézkedés megalapozott lett volna, az Rtv-nek a rendőri intézkedésre vonatkozó 15-16. § (1) bekezdése előírja az arányosság elvének betartását, minden olyan hátrányokozás kerülését, amely szükségtelen és aránytalan. Ezért a fényképezőgépnek a panaszos kezéből való kiütése semmiképpen nem tekinthető a fenti szabályok betartásának, amivel az intézkedő rendőr megsértette a panaszosnak az Alkotmány által védett tulajdonhoz való alapjogát.

E tekintetben a Testület megítélése szerint a panasz helytálló, mégpedig az Rtv . 92. § (1) bekezdés értelmében, azaz a rendőri intézkedés az alapjog súlyos megsértésének minősül, ezért a Testület a rendelkező részben meghatározott döntést hozta.

Budapest, 2008. október 21.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.

elnök,

előadó testületi tag

Dr. Juhász Imre sk.

elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.

testületi tag

Dr. Féja András sk.

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.

testületi tag

Megjegyzés:

Független Rendészeti Panasztestület